SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 226/09-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 303/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2009 doručená sťažnosť M. M., K. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 303/00.

Z predloženej sťažnosti vyplýva:

«Obraciam sa na Ústavný súd SR o preskúmanie rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II, v konaní v právnej veci sťažovateľa M. M. ml., vs. zamestnávateľ E. spol. s r. o., B. vo veci zamietnutia žaloby „o neplatné skončenie pracovného pomeru zamestnávateľom č. k. 18 C 303/00-370, zo dňa 20. decembra 2006 v spojitosti s rozsudkom odvolacieho Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 12. 03. 2008 č. k. 4 Co 150/07-401" – rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť 30. 05. 2008...

Po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku, podal som podnet generál. Prokurátorovi, aby podal podnet na mimoriad. dovolanie. Prokurátori GP a KP podnet preskúmali. Doručili mi ale nepriaznivú odpoveď dňa 18. 05. 2009. Stotožnili sa s odôvodnením súdu prvého stupňa i odvolacieho súdu, že zamietnutie žaloby bolo preto, že som podal žalobu na zamestnávateľa E. spol. s r. o. po uplynutí prekluzívnej lehoty.

Prokurátor GP v liste z 12. 05. 2009 mi oznámil, že ďalší opakovaný podnet, bude GP vybavovať len vtedy, ak by obsahoval nové skutočnosti...

Bol som bezdôvodne zamestnávateľom – konateľom jeho firiem prepustený z práce. Obrátil som sa o pomoc na Okresný súd Bratislava II, podaním žaloby o neplatné skončenie pracovného pomeru 25. 04. 2000.

Veril som, že nezávislé súdy sa postavia na ochranu ľudských práva, že dôjde k spravodlivému vyriešeniu veci a to čim skôr, aby som nebol v právnej neistote.

Pracovnoprávny spor nepredstavoval ani právnu ani faktickú zložitosť veci.

Prácu súdu som nesťažoval ako účastník konania. Dôkazné listiny som predložil so žalobou a ďalšie podľa pokynov súdu načas.

Pojednávaní som sa zúčastňoval. Ak som bol osobne neprítomný, zastupoval ma môj zástupca na základe plnej moci na celé konanie.

Žalobu som doručil súdu 25. 04. 2000 aj s potrebnými písomnými dôkazmi...

Domnievam sa, že vec nebola nejako zvlášť právne ani fakticky zložitá, lebo v konaní išlo len o rozhodnutie o platnosti alebo neplatnosti skončenia pracovného pomeru zamestnávateľmi.

Súčasne tento prieťahmi v súdnom konaní stratený čas, žalovaná strana medzitým využila na to, aby skrachovala, dala sa do konkurzu a vymazala z OR 13. 10. 2004.

Súd sa nezaujímal, že by mal konať rýchlejšie aj vzhľadom na moju sociálnu situáciu. Nárok na podporu som nemal pre uvedený dôvod okamžitého zrušenia pracovného pomeru. Štát sa nado mnou zľutoval a preddavkovo mi 3 mesiace poskytol podporu v nezamestnanosti a obdobne vyše roka mi poskytoval preddavkovo sociálne dávky vo výške 50 %. Potreboval som žiť ako človek, bývať i obliecť sa. Musel som si dlhodobo požičiavať finančné prostriedky. Prišiel som o veľa. Doba poberania dávok sa mi nezapočítala do doby odpracovaných rokov pre dôchodkové zabezpečenie. T. č. pracujem ako živnostník SZČO s manuálnym vybavením. Mám nízke príjmy, lebo na trhu je málo práce a potrebujem splácať dlhy a pôžičky. Strata na príjme – ušlej mzdy z neplatného sk. pracovného pomeru predstavuje k 4. 09. 2006 cca 816.000 Sk.

Súd prvého stupňa na základe výmazu z obch. registra žalovanú spoločnosť E. P. s. r. o. konanie zastavil 30. 03. 2005. Krajský súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zastavenie konania potvrdil 31. 03. 2006, tým som stratil možnosť uplatniť si svoje finančné nároky z pracovného pomeru od neexistujúceho zamestnávateľa E. P. spol. s r. o., zavinením nepružným konaním súdu, najmä prieťahom v počiatočnom období, úmyselným nič nekonaním...»

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol, že:

„1/ Základné právo M. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie mojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn.: 18 C 303/00 porušené bolo.

2/ Ústavný súd potvrdzuje, že spoločnosť E. s r. o. v B. v pracovnoprávnom spore s M. M. o neplatnosť skončenia pracovného pomeru zamestnávateľom, je žalovaná v žalobe od 25. 04. 2000 18 C 303/00 a nie od 8. 09. 2003, ako sa uvádza v právoplatnom rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č. k. 18 C 303/00-370 zo dňa 20. dec. 2006.

3/ Je právny dôvod na podanie podnetu na mimoriadne dovolanie generálnym prokurátorom SR proti odporcovi E. spoloč. s r. o. B. o neplatnosť skončenia pracov. pomeru a iné.

4/ M. M. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 30.000 EURO, slovom tridsaťtisíc EURO, ktoré je Okresný súd v Bratislave II, povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu...“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takého práva alebo slobody na strane druhej.

Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (III. ÚS 263/03, III. ÚS 300/06 a iné).

Ústavný súd už v jednom zo svojich prvých rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 47/96 zdôraznil, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie právnej neistoty, v ktorej sa osoba domáhajúca sa súdnej alebo inej právnej ochrany nachádza. Len prerokovaním veci na súdnom alebo inom orgáne ochrany práva sa právna neistota osoby neodstráni. Právnu istotu vytvára až právoplatné rozhodnutie. Preto na realizáciu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí iba konanie a prejednávanie veci pred súdom bez meritórneho rozhodnutia.

Sťažovateľ v prílohe sťažnosti predložil rozsudok okresného súdu č. k. 18 C 303/00-370 z 20. decembra 2006, z ktorého vyplýva, že tento (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 4 Co 150/07-401 z 12. marca 2008) nadobudol právoplatnosť 30. mája 2008.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť v zmysle čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 254/04 a iné).

Jednou zo základných podmienok na jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 30. mája 2008 a sťažnosť ústavnému súdu sťažovateľ doručil 8. júla 2009, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty.

Sťažnosť v tejto časti bolo treba odmietnuť tiež ako oneskorenú.

Ústavný súd zistil, že vo veci bola nastolená právna istota 30. mája 2008 a sťažnosť sťažovateľa nemá súvislosť medzi ním namietaným porušením označených práv a konaním orgánu verejnej moci v jeho veci.

Sťažnosť sťažovateľa neobsahuje ani ďalšie náležitosti návrhu v konaní pred ústavným súdom požadované ustanoveniami § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, pre nesplnenie ktorých by ju bolo možné odmietnuť.

Vzhľadom na neodstrániteľnosť prekážky zjavnej neopodstatnenosti bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2009